

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/734/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

244/2012. (VII. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (a továbbiakban: panaszos) 2011. december 5-én előterjesztett **panaszát** a 2012. július 23-án – Dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. Rendőrkapitányság– vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos elektronikus úton, 2011. december 5-én fordult a Testülethez panaszával, amely beadványát aláírásával 2011. december 19-én megerősített, valamint egyidejűleg a Testület kérdéseire pontosította a panaszolt eset körülményeit.

I.

1) A panaszos 2011. december 5-én előterjesztett beadványában előadta, hogy édesanyját 2011. december 2-án előállították a városi bíróság épületéből a rendőrkapitányságra, és mint utólag kiderült 72 órára őrizetbe vették.

A panaszos sérelmezte, hogy panasza előterjesztéséig, mint megjelölt hozzátartozót hivatalosan nem értesítették. Édesanyja hívta fel még a bíróság épületéből mobiltelefonon, és azt mondta, hogy a rendőrségre beviszik adatainak rögzítése végett, de ha mégsem kerülne elő, ott keresse őt.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos munkája végeztével kereste édesanyját, de végül a rendőrséget kellett hívnia, és kiderült, hogy édesanyja valóban ott tartózkodik. A panaszos ezután bement a rendőrségre, ahol nem tudott bejutni az ügyintézőhöz, és a portán sem tudták megmondani meddig és miért zárták el édesanyját. Először 8 órás elzárásról beszéltek, majd később kiderült, hogy az valójában 72 óra. A panaszos nem kapott teljes körű felvilágosítást, ahány rendőrrel beszélt – telefonon is – mind mást és mást mondott.

A panaszos elvárta volna a rendőrségtől – mivel még korábban sohasem került ilyen helyzetbe –, hogy kapjon egy teljes körű, a vonatkozó jogszabályokra is kiterjedő tájékoztatást (mit tud tenni a hozzátartozó; hová, kihez fordulhat információért; mit lehet bevinni az elzárt személynek, és hogyan kell azt előkészíteni). A panaszos hozzátette, „72 órás őrizet esetén – péntektől – ne azt mondják nekem, hogy csak kedden lehet csomagot bevinni, mert addigra letelik az idő”.

A panaszos számára az is gondot okozott, hogy édesanyja asztmás, komoly betegségekben szenved, amire tekintettel táplálkozása problematikus, és öltözködésére is nagyon oda kell figyelni. A panaszos összeállított egy csomagot, amelynek végül a felét visszaadták. A panaszos kifogásolta, hogy a csomag átadás-átvétele a nyilvános váróteremben történt meg, és az nem felelt meg az általános higiéniai követelményeknek, így például nyilvános helyen, gumikesztyű használata nélkül a csomag tartalmának egyenként történő – alsóruházatra is kiterjedő – átnézése a panaszos szerint nem elfogadható, mindamellet megéri, hogy az ellenőrzés szükségszerű.

2) A panaszos a panasz kivizsgálása szempontjából a következő releváns adatokat közölte a Testülettel panaszja kiegészítésében.

A panaszos azt követően, hogy édesanyja 2012. december 2-án kb. 10 óra 45 perc és 11 óra között telefonon arról értesítette, hogy a rendőrségre szállítják, munkája végeztével 12 óra és 12 óra 15 perc körül először édesanyját próbálta elérni az otthoni, illetve a mobil telefonon, amely utóbbi ki volt kapcsolva. Mivel nem tudta sehol elérni, ezért édesapját hívta – akivel ugyanazon a bírósági tárgyaláson voltak korábban –, aki megerősítette, hogy a rendőrség elvitte édesanyját. Ezután a városi rendőrkapitányságot hívta a panaszos, ahol a továbbkapcsolás (fogda) után elmondták, hogy az édesanyja valóban ott van. A panaszos ekkor megkérdezte, hogy meddig lesz bent, tud-e beszélni vele, illetve, hogy mit vihet be stb. Nem tudták megmondani neki, hogy 8 vagy 72 órás lesz-e az elzárás, ahogy azt sem, hogy annak mi az indoka. Azt elmondták, hogy a panaszos nem tud beszélni édesanyjával, ugyanakkor nem részletezték, hogy mit lehet bevinni neki. Amikor a panaszos 13 óra körüli időben beért a rendőrségre, a portán még mindig nem tájékoztatták arról, hogy édesanyját meddig, illetve, hogy miért tartják fogva. Később a portán dolgozó hölgy a panaszos kérdéseinek özőnére válaszolt, majd a panaszos édesanyja gyógyszereit követelte. A panaszos próbált az élelmezéssel kapcsolatos információhoz jutni, de az nem vezetett eredményre.

A panaszos ezután hazament, majd ismét próbálta a rendőrséget hívni, eredménytelenül. Ugyanezen a napon 14 óra 30 perctől ismét a rendőrségen volt a csomag leadása céljából. Ekkor a portán tételesen átnézték a beadni kívánt csomagot, amelynek 50%-át „visszadobták”. A panaszos ezen a ponton megismételte a csomagleadás körülményeivel kapcsolatos kifogásait, illetve, hogy nem kapott részletes tájékoztatást a beadható tárgyakról. A panaszos szerint a csomagban voltak olyan dolgok, amelyeket ugyan átvettek tőle, de édesanyja végül nem kapta meg.

A panaszos szombat délelőtt – 2011. december 3-án – ismét elment a rendőrségre, ahol szintén csomagot kívánt leadni, amelyből ismételten válogatás történt. Ekkor tudta meg azt is, hogy készített nem lehet beadni, illetve, hogy édesanyját hétfőn még bíróságra fogják vinni – ami nem történt meg végül –, de arról nem tájékoztatták, hogy a 72 óra mikor fog letelni. Ez a személy a panaszos számára megerősítette a tényt, miszerint a „kollégák között nem egyértelmű, hogy mi az, amit be lehet adni, s mi amit nem”.

A panaszos hétfőn reggel ismét telefonált a központon keresztül a fogdára, ahol azt mondták neki, hogy még korán van, egy órával később fogják tudni megmondani, hogy mikor viszik az édesanyját a bíróságra. Később a panaszos ismét megkísérelt telefonálni, eredménytelenül. Végül sikerült az ügyintézővel beszélnie, aki elmondta, hogy 10 órakor fogja megtudni, hogy pontosan mikor lesz a tárgyalás. A panaszos 10 órára ment a bíróságra, majd 10 óra 45 perckor hívta édesanyja, hogy menjen érte a rendőrségre, mert kiengedik tárgyalás nélkül.

A panaszos 2011. december 2-án hét alkalommal (5 telefon, 2 személyes), december 3-án egyszer (személyesen), december 5-én öt alkalommal (telefon) kért felvilágosítást a rendőrségen.

A panaszos a felvilágosítások tartalmát illetően összességében előadta, hogy „harapófogóval” kellett a rendőrségből az információt kihúzni. A panaszos számára a mai napig nem világos, hogy miért kellett 72 órát a rendőrségen töltenie édesanyjának. Maguk a rendőrök sem tudták eldönteni, hogy 8 órán keresztül vagy 72 órán át fogják fogvatartani édesanyját.

A panaszos itt jegyezte meg, hogy őt azóta sem értesítették, mint hozzátartozót. Utólag az eseményeket édesanyjával is egyeztetette, aki elmondta, hogy neki is megígérték, hogy a panaszost felhívják, meg is adta a számot, végül mégsem került arra sor.

3) A panaszos megküldte az édesanyja nevére a rendőrség által kiállított 2011. december 2-án kelt szabadulási igazolást, valamint az őrizetbe vétel megszüntetéséről szóló határozatot. A Testület a dokumentumok részletes ismertetésétől eltekint, figyelemmel a panasz tárgyára, valamint arra, hogy a Testület a panaszos édesanyja által előterjesztett panaszt külön eljárásban vizsgálta, és arról külön állásfoglalásban hozta meg döntését.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a M. Rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetője a Testület által feltett kérdésekre 2012. január 30-án kelt tájékoztatásában a következő felvilágosítást nyújtotta.

Azon testületi kérdésre, hogy a panaszossal 2011. december 2-án ki és milyen tartalmú telefonbeszélgetést folytatott, illetve, hogy milyen felvilágosítást kapott az édesanyjával szembeni rendőri intézkedésről, a rendőrkapitányság vezetője azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy 2011. december 2-án a panaszos édesanyja őrizetbe vételének elrendeléséről szóló

határozatban rögzítésre került, hogy a panaszos telefonon érdeklődött édesanyja felől, akivel egy r. főhadnagy közölte édesanyja őrizetbe vételének tényét. A rendőrkapitányság vezetője hozzátette, hogy hangfelvétel a telefonbeszélgetésről nem áll rendelkezésre, valamint, hogy a panaszos megfelelő felvilágosítást kapott mind édesanyja fogvatartásáról, mind pedig az édesanyjának beadható csomagról. A panaszos ugyanezen a napon személyesen megjelent a rendőrkapitányságon, ahova édesanyjának szánt csomagokat hozott. A csomag átvételéről és átadásáról jegyzőkönyv készült, melynek átvételét a panaszos édesanyja aláírásával igazolta.

A tájékoztató levél azon kérdés kapcsán, hogy mikor közölték a panaszossal az édesanyja szabadon bocsátásának időpontját, a levél a következőket tartalmazza. 2011. december 2-án a panaszossal az ügyeletes tiszt telefonon közölte, hogy az édesanyja őrizetbe vételének elrendelésére sor került, melynek időtartama 2011. december 2-án 11 óra 5 perctől 2011. december 5-én 11 óráig tart.

Azzal kapcsolatosan, hogy a csomagátvételre pontosan hol és milyen formában került sor, a tájékoztató levél azt az információt tartalmazza, hogy a panaszos a telefonon történt felvilágosítás eredményeként 2011. december 2-án és 3-án személyesen bevitte az édesanyjának szánt csomagot a rendőrkapitányságra, amelynek átvételéről és átadásáról nyilvántartási lap készült.

A 2011. december 3-ai és december 5-ei felvilágosítás-nyújtással kapcsolatosan végül a rendőrkapitányi adatszolgáltatás közli, hogy 2011. december 3-án személyen jelent meg a panaszos rendőrkapitányságon csomagleadás céljából. Arra vonatkozóan nem állt rendelkezésre adat, hogy a panaszos 2011. december 5-én mivel és milyen tartalmú beszélgetést folytatott, tekintettel arra, hogy a hívott szám, és a hívás ideje nem ismert, amiből a hívás beazonosítható lett volna.

2) A rendőrség továbbította a Testület felé a panaszos édesanyja őrizetbe vételét elrendelő határozatot.

A határozat szerint az ügyeletvezető a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 142/A. § (1) bekezdés szerint minősülő és abba ütköző garázdaság szabálysértésének elkövetésekor tettenért T. I. J. szabálysértési őrizetbe vételét rendelte el a Szabs. tv. 77. § (1)-(2) bekezdése alapján a gyorsított bírósági eljárás lefolytatásának céljából.

A határozat szerint az őrizetbe vétel 2011. december 2. napján 11 óra 5 perckor kezdődik, és 2011. december 5. napján 11 órakor ér véget.

Az indokolás szerint T. I. J. a tárgyi napon 9 óra 30 perctől tárgyaláson vett részt a városi bíróság 117-es tárgyalójában. A tárgyalás menetét ordibálásával folyamatosan zavarta, a bírói pulpitusba többször, ököllel beleütött. A bírónő felszólítására sem volt hajlandó elhagyni a tárgyalótermet, a biztonsági őrök vezették ki. A rendőrök kitérkezésekor is folyamatosan ordibált. A cselekmény alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat keltsen.

A panaszos édesanyja aláírásával igazolta, hogy a határozatot anyanyelvén kihirdették 13 óra 45 perckor.

A határozatban a panaszos édesanyja továbbá úgy nyilatkozott: „Az őrizetbe vételemről kérem értesíteni: nevezett lánya ... telefonon érdeklődött édesanyja felől, akivel közöltük az őrizetbe vétel tényét.” A panaszos édesanyja ezen túl védő kirendelését kérte.

3) A rendőrségi iratok között szerepelt két darab „Nyivántartási lap”, amelyeket a fogvatartott részére – egyrészről 2011. december 2-án, másrészről 2011. december 3-án – érkezett küldeményekről állítottak ki. A panaszos édesanyja a két dokumentumon aláírásával igazolta a nyilvántartó lapon felsoroltak hiánytalan átvételét.

III.

A panaszos által előadott sérelmek kapcsán – miszerint az édesanyja fogvatartásáról, elzárásáról, illetve a számára beadható csomag tartalmáról nem kapott megfelelő tájékoztatást, továbbá a csomagátadás körülményei is elfogadhatatlanok voltak számára – a Testületnek mindenek előtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) rendelkezései értelmében a beadvány vizsgálatára rendelkezik-e jogszabályi felhatalmazással. Ennek keretében a Testület értékelte, hogy a panasz vizsgálatára kiterjed-e a hatásköre.

A Testület eljárását Rtv. a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fentiek értelmében tehát a Testület annak panaszát vizsgálhatja, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette. A Testület azonban az Rtv. IV. Fejezetében található 11. § (1) bekezdés azon fordulata szerint, hogy a „rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”, a vizsgálati hatáskörét megállapíthatónak tartja olyan esetekben is, ahol nem közvetlenül az Rtv. hivatkozott fejezeteiben szabályozott intézkedés, mulasztás vagy fellépés miatt nyújtották be a panaszt, hanem egyéb, rendőri eljárásban megnyilvánuló jogszabálysértés miatt. Ezt a kiterjesztő szabályt a Testület csak azon esetekre alkalmazza kiegészítő jelleggel, ahol egyéb jogorvoslati lehetőség nem áll a panaszos rendelkezésére.

A tárgyi esetben a panaszbeadvány, a fenti rendelkezés, valamint az – alább részletezésre kerülő – Rtv. 2. § és 24. § alapján a Testület vizsgálta tárgyává tette azt, hogy a panaszos, mint hozzátartozó kapott-e tájékoztatást az édesanyja személyi szabadságának korlátozásáról, valamint, hogy milyen tartalmú tájékoztatásban részesítették, mind édesanyja fogvatartását, mind pedig a számára beküldhető csomagot illetően. Ugyanakkor az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testület hatásköre nem terjed ki a rendőrség munkaszervezési és munkakör meghatározási kérdéseire, ezért hatásköre hiányát állapította meg a panaszos csomag átadás körülményeivel kapcsolatos kifogásait illetően.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság

Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. § (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz való jogát.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy rendőrség eleget tett-e azon kötelezettségének, hogy a panaszost, mint hozzátartozót értesítse édesanyja személyi szabadságának korlátozásáról.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható – amely dokumentumokat a rendőrség egyrészlől a panaszos, másrészlől a panaszos édesanyja által benyújtott panasz kivizsgálása céljából bocsátotta a Testület rendelkezésére –, hogy a panaszos édesanyját 2011. december 2-án 11 óra 5 perckor a városi bíróságról állították a városi rendőrkapitányságra, ahol 13 óra 45 perckor szabálysértési őrizetbe vették, amelyet a panaszos édesanyja az arról szóló határozat aláírásával tudomásul vett. A panaszos édesanyjának 72 órás szabálysértési őrizetéről határoztak, amelynek kezdő időpontjaként a határozaton a 2011. december 2. napján 11 óra 5 perc, végeként pedig 2011. december 5. napján 11 óra került feltüntetésre.

Ez alapján tényként rögzíthető, hogy a panaszos édesanyja – még akkor is, ha később a szabálysértési őrizetbe beolvad az előállítás időtartama – 11 óra 5 perctől 13 óra 45 percig, azaz a rendőri intézkedés kezdetétől a szabálysértési őrizet elrendeléséről szóló határozat kihirdetéséig, előállítottként volt fogvatartva a városi rendőrkapitányság épületében. A őrizetbe vétel elrendelését követően pedig már – az intézkedés időpontjában hatályos – Szabs. tv. hatálya alatt állt, amelynek 77. §-a tartalmazza a szabálysértési őrizetre vonatkozó rendelkezéseket.

Ezen elhatárolásnak a rendőrség oldalán fennálló kötelezettségek szempontjából van jelentősége. Addig, amíg ugyanis a panaszos édesanyját előállítottként volt fogvatartva, addig az Rtv. 18. § (1) bekezdése tartalmazott előírást a rendőrség számára a hozzátartozó – azaz a panaszos – vagy más személy kiértesítésével kapcsolatos kötelezettséget illetően. Ezen rendelkezés a következőket mondja ki: „A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.” A törvényhely kötelezően előírja tehát, hogy – az Rtv. 97. §-a h) pontja szerinti – fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

Azt követően, hogy a panaszos édesanyját őrizetbe vették, a fentihez hasonló kötelezettséget már a Szabs. tv. 77. § (6) bekezdése rögzítette. E szerint: „A szabálysértési őrizet elrendeléséről az eljárás alá vont személy által megjelölt hozzátartozót a rendőrség haladéktalanul értesíti, ennek hiányában az eljárás alá vont személy által megjelölt más személyt kell értesíteni.”

Kétség kívül megállapítható a fenti előírások alapján az, hogy a rendőrség köteles lett volna a panaszost értesíteni édesanyja hollétéről, mind arról, hogy őt előállították, mind pedig arról, hogy őrizetbe vétele megtörtént.

Szükséges mindezekon túlmenően az Rtv. általános jellegű rendelkezéseire is emlékeztetni. Az Rtv. 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonszükségletet közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

E mellett az Rtv. 24. § (1) bekezdése egy további, szintén tág értelemben vett kötelezettséget rögzít, amikor kimondja azt, hogy a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettsége a rendőrség alapfunkciója, és az állampolgárok szubjektív biztonságérzete szempontjából fontos. A szubjektív biztonságérzet szempontjából pedig azt kell kiemelni, hogy az állampolgár joggal bízhat abban, hogy a rendőrtől segítséget, felvilágosítást kaphat. A segítségnyújtás pedig csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén azonban a szolgálati érdek is alárendelődik az emberi élet óvásához fűződő fontosabb érdeknek.

A rendőrkapitányság vezetője a Testület megkeresésére azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy 2011. december 2-án a panaszos édesanyja őrizetbe vételének elrendeléséről szóló határozatban rögzítésre került, hogy a panaszos telefonon érdeklődött édesanyja felől, akivel egy r. főhadnagy közölte édesanyja őrizetbe vételének tényét. A Testület külön kérdésére a rendőrkapitányság vezetője továbbá rögzítette, hogy 2011. december 2-án a panaszossal az ügyeletes tiszt közölte telefonon, hogy az édesanyja őrizetbe vételének elrendelésére sor került, melynek időtartama 2011. december 2-án 11 óra 5 perctől 2011. december 5-én 11 óráig tart.

A rendőrkapitányság vezetője által hivatkozott határozat szerint a panaszos édesanyja a következőket nyilatkozta: „Az őrizetbe vételéről kérem értesíteni: nevezett lánya Torma Tímea telefonon érdeklődött édesanyja felől, akivel közöltük az őrizetbe vétel tényét.”

A rendőrség arra vonatkozóan felvilágosítást nem nyújtott, hogy a panaszos édesanyja előállításáról tájékoztatta volna, eleget téve azzal az Rtv. 18. §-ba rögzített előírásoknak. Annak igazolásaként, hogy ezen tájékoztatás megtörtént volna, a rendőrségi dokumentumok között nem volt fellelhető semmilyen adat.

A Testület megítélése szerint azzal, hogy a panaszos a rendőrségen édesanyja hollétéről érdeklődött, aminek során tájékoztatást nyújtottak neki, nem felel meg azon kötelezettségeknek, amelyet a fent ismertetett rendelkezések előírnak. **Megállapítható ezért, hogy a rendőrség nem teljesítette a hozzátartozó kiértesítésével kapcsolatos kötelezettségét, aminek okán a Testület megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét, amely sérelmet csekély fokúnak ítélte meg, figyelemmel arra, hogy végül tudomást szerzett a panaszos az édesanyja hollétéről.**

2) Ezt követően a Testület azt értékelte, hogy a panaszos az általa megkísérelt felvilágosítás kérések alkalmával megfelelő tartalmú tájékoztatást kapott-e vagy sem. A panaszos kifogásolta ugyanis, hogy nem tájékoztatták édesanyja őrizetbe vételének okáról és időtartamáról, ahogy arról sem, hogy milyen tartalommal vihet édesanyjának csomagot a rendőrségre.

A Testület ezen kérdés vizsgálatánál szintén az Rtv. fentiekben ismertetett 2. § (1) bekezdését és 24. § (1) bekezdését vette alapul. Szükséges ismételt felhívni a figyelmet arra, hogy az utóbb hivatkozott jogszabályhely értelmében az eljáró rendőr minden hozzáforduló személy számára köteles a tőle elvárható felvilágosítást megadni, illetve segítséget nyújtani.

A rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztatólevele szerint a panaszossal 2011. december 2-án folytatott telefonbeszélgetésről nem áll rendelkezésre hangfelvétel, rögzítette ugyanakkor, hogy a panaszos megfelelő felvilágosítást kapott mind édesanyja fogvatartásáról, mind pedig az édesanyjának beadható csomagról. A levél tartalmazza azt is, hogy a 2011. december 2-án a panaszossal az ügyeletes tiszt közölte telefonon, hogy az édesanyja őrizetbe vételének elrendelésére sor került, melynek időtartama 2011. december 2-án 11 óra 5 perctől 2011. december 5-én 11 óráig tart. Ezen túlmenően a rendőrkapitányi levél szerint a telefonon történt felvilágosítás eredményeként a panaszos 2011. december 2-án és 3-án személyesen vitte be a rendőrkapitányságra az édesanyjának szánt csomagokat.

Szükséges újfent megjegyezni, hogy a panaszos éppen a rendőrségi állítások ellenkezőjéről számolt be. Többek között arról, hogy többszöri hívás ellenére sem kapott megfelelő tájékoztatást, valamint a csomagok átadásakor is probléma adódott, hiszen olyan tárgyakat is becsomagolt az elmaradt tájékoztatás eredményeként, amelyeket nem lehetett volna, így az első alkalommal a felét „visszadobták” a becsomagolt tárgyaknak.

A fent ismertetett állítások között meghúzódo feloldhatatlan ellenét miatt nem volt megállapítható, hogy milyen tartalmú tájékoztatást kapott a panaszos, ezért e tekintetben a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem volt megállapítható.

IV.

A Testület az ügy mérlegelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a rendőrség egyrésztől nem teljesítette a hozzátartozó kiértesítésével kapcsolatos kötelezettségét, ami miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, másrésztől pedig a panaszos által megkísérelt felvilágosítás-kérések során kapott tájékoztatások minősége kapcsán ugyanezen alapjog sérelme a bizonyítékok között meghúzódo ellentét okán nem volt megállapítható. A Testület megítélése szerint a megállapított alapjogsértés nem érte el azt a szintet, amely az állásfoglalásnak az országos rendőr-főkapitány részére történő megküldését indokoltá tette volna, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Budapest, 2012. július 23.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag